

nødig, at den ubehagelige Meddelelse kom ham altfor overraskende. Kunde det desuden lykkes mig at overtale Dem til at støtte et Forslag om i Øjeblikket at dæmpe Tonen i vore politiske Artikler en Smule, saa tror jeg, at det ikke alene vilde være til Gavn for Bladet men ogsaa skabe Tilfredshed i store Dele af vor Læsekres. Jeg kan oplyse — hvad der nemlig nu er godtgjort ved Kvartalsskiftet — at Enslevs Strige-Tale, som vi jo bragte i et stenografisk Referat, har kostet os over 600 faste Abonnenter ude omkring paa Landet. Og man maa jo ikke glemme, at hvad der gaar tabt for os, kommer de andre tilgode. Jeg veed med fuld Sikkerhed, at flere af de moderate Blade har haft en enestaaende Fremgang siden i Sommer. Der er ingen Tvivl om, at Publikums Gehør nu er ved at vende sig mod de blidere Røster. »Folkebladet« f. Eks. har efter Sigende allerede faaet over to tusinde nye Abonnenter paa sit kirkelige Søndagstillæg. Det er dog et Vink, ikke sandt? . . . Og »Femte Juni«'s Stilling maa ikke for nogen Pris rokkes i det danske Folks Bevidsthed. Paa det Punkt er vi vistnok ganske enige, Frøken Evaldsen. Sine Traditioner tro skal Bladet staa som det grundmurede Fyrtaarn midt i Brændingen . . . Lysbringeren i alle Dagens Diskussioner og Konflikter. Ikke sandt — saaledes ønsker vi det alle?»